Ч. 145. Четвер 11 липня (28 червня) 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Ческо-німецка угода. — Перед делеґациями. — Новий інспекторат в австрийскій армії.

Ческо-німецка угода — як впевняють віденьскі часописи — наближає ся до кінця. В справі соймової виборчої реформи вже мало прийти до повного порозуміня, а сего тиждня має бути доведена до кінця справа урядової мови в державних властях. Чехи хотіли би підтягнути сюди також справу урядової мови на почті, однако Німці спротивляють ся тому. В кождім разі інтересовані круги сподівають ся, що ческий сойм ще в другій половині сего місяця відбуде сесию, на якій буде санкціонована бодай часть угодових предложень. В звязку з сим ходить чутка, що евентуально на серпень скликано би також державну раду. Однак ся чутка дуже неправдоподібна. Державна рада зійде ся аж в жовтни і тоді сподівають ся, що результати віденьских язикових конференций дістануть парляментарну санкцию. Коли би ческий сойм в липневій сесиї полагодив з успіхом часть угодових предложень, то осінна сесия сойму була би посьвячена на полагоджене дальших угодових материй. Чехи кладуть велику вагу на те, щоби в звязку з липневою сесиєю сойму приступити також до санациї краєвих фінансів, яких стан через німецку обструкцию справді дуже лихий.

В міністерстві заграничних справ відбула ся спільна конференция міністерства під проводом міністра заграничних справ Берхтольда, в котрій окрім спільних міністрів др. Білиньского і Авфенберґа та команданта маринарки Монтекуколія взяли участь: іменем австрийского правительства міністер Гайнольд яко заступник президента міністрів і міністер скарбу Залеский, а іменем угорского правительства премієр Люкач і міністер скарбу Телескі. Спільна конференция міністрів займе ся приготованями до делеґаций.

Послїдне число „Вістника розпоряджень для воєнної маринарки“ приносить цісарску постанову з 29-го червня, котрою творить ся новий, доси в Австро-Угорщині неістнуючий, уряд інспектора воєнної маринарки, через що корпус воєнних морских офіцирів побільшить ся о 1-го віцеадмірала, 1-го лінійного капітана, 1-го лінійного ляйтнанта і 1-го лінійного ляйтнанта в приморских укріпленях.

Основане інспекторату для австро-угорскої воєнної фльоти є важною орґанізаторскою новостию, викликаною тими самими причинами, які свого часу спонукали утворене інспекторату для сухопутного войска. Як звістно, на основі новоухвалених войскових законів презенцийний стан австро-угорскої фльоти побільшить ся о 2000 людий, а надто Австро-Угорщина будує чотири дредновти, кілька лінійних кораблів і кружляків і цілу нову фльотилю торпедовців і то головно в інтересі Німеччини, щоби на случай війни анґлійско-німецкої австро-угорскою фльотою зашахувати середземноморску анґлійску фльоту, концентруючу ся на Мальті і в Єгипті і недопустити до сполуки сеї фльоти з анґлійскою фльотою атлантийскою. Другою причиною збільшеня австро-угорскої оружної сили є взгляд на італїяньского союзника і обава перед єго перевагою на левантийских водах і взагалї попиранє при помочи воєнних морских армат інтересів австро-угорскої політики на Балкані а головно на еґейскім мори.

Австро-угорска воєнна фльота терпіла доси на брак одноцільного вишколеня, бо єї начальний командант, шеф маринарскої секциї при воєннім міністерстві, мусів більшу частину року переводити у Відни і лиш доривочно переводити інспекцию фльоти, на чім терпіла одноцільність і вишколеність морскої воєнної армії. Сотворене інституциї інспектора воєнної маринарки, який буде переводити стало і часто інспекцию по всіх відділах маринарки усуне повисшу хибу і воєнна справність австро-угорскої фльоти значно на тім зискає, бо інспектор достережені в тім напрямі хиби зможе сейчас усунути. Надто позиция головного команданта фльоти стане вигіднїйшою, бо інспектор буде єго заступником і на час, коли головний ко-

МЕВА.

(З анґлійского).

Парменас Фільмер обудив ся в своїм мешканю в Ваймут над морем.

Звичайно бачив із свого ліжка безмежний морский простір, але нині, сего серпневого поранку, все зникло під заслоною білої мраки.

Зойки свиставок перервали єму сон цілу ніч; повно мраки було на повнім мори. І гадки єго побігли до Ізольди Ле Вазон. О тій порі мусїла вже бути близько рідних берегів Ґернзі, де від тепер, коли не лучить ся щось незвичайного, буде мешкати, рівно далеко від него, як колиб то були острови Океану Спокійного.

Якже єго очарувала Ізольда оріґінальною принадою свого ума і своєю тихою задумою! Стрітив єї перед двома тиждями в ошкленій есплянаді. Ніколи доси, хоч мав вже близько трицять шість літ, не стрітив женщини, котра здійснила би єго ідеал. Але в Ізольді Ле Вазон віднайшов єго сейчас. Була она справді типом містичної і ніжної вроди, котра одна потягала єго. Вражлива і романтична, маючи вироблений писательский смак, зуміла ліпше як всі инші оцінити єго поемати, бо він писав поезиї у вільних хвилях, які полишались єму від зовсім не поетичних занять в міністерстві скарбу, де по окінченю університетских наук в Оксфорді, одержав був висшу посаду.

Без взгляду на коротке знакомство, рідку нагоду стрічи, бо прибула до Ваймут лиш на те, аби пильнувати недужої тітки, позволив собі виявити їй свою любов; Ізольда же призналась єму, що в инших, щасливійших обставинах відплатилась би єму взаімностию.

На жаль була звязана словом з ніким паном Тодрен, котрого очевидно не могла любити, але дуже шанувала, як одного з найзначнійших продуцентів помідорів на острові.

Однако обіцяла представити панови Тодрен цілу справу, скоро лиш верне на Ґернзі. Коли схоче звернути їй слово, що було майже неімовірним, як впевнювала Парменаса — в такім случаю всякі перепони поміж ними зникнуть. Коли противно, суджений не схоче уступити, пожертвує себе хоробро для обовязку.

В таким случаю хотіла би мати лиш одну потіху: іменно, аби могла собі сказати, що Парменас буде вірний єї памяти, що ніяка инша женщина не заступить єї в єго серци. Не тяжко єму було то обіцяти. Чув, що она є і буде одинокою любовію в єго житю. Єго вдача, зробивши єго більше чоловіком подій як діл, чула деякий наклін до гадки о чувстві без надії, тревающім ціле житє.

На тім скінчив ся їх роман. Ізольду візвано нагло телеґрафічно назад до Ґернзі. Завів єї на корабель вчера вечером. Незабутним спомином для него буде то прощане на покладі „Шаман“! Ніколи ще не бачив єї так зворушливо сумної. Причуте сильнійше від неї самої говорило їй, що вже ніколи на сїй земли не побачать ся. Висказувала єму свій жаль з причини самоти, в якій єго полишить, відриваючись від него!

— Але я верну, Парменасе, коли позволиш — віщувала з очами оберненими на небо, мов в захваті. — Колись може побачиш білу голубку стукаючу в твоє вікно. Не лякай ся! То буде твоя бідна Ізольда, що схоче тобі дати спізнати, що померла, думаючи о тобі!

Мало не доставало, аби не розплакала ся, розніжнюючи ся своєю власною вимовою.

Він також був сильно зворушений.

— Однак — сказав — голубка відлетить, а я полишу ся ще більше самітний.

— Хто знає? — шепнула. — Може буде мені вільно липити ся коло тебе, потішати тебе, хоч до того часу, коли зачнеш думати... о иншій! А тоді... тоді, побачиш малу білу птичку простягнену в кутику, неживу, так, неживу. Зробиш з того якийсь поемат, правда! Але ні: обіцяй мені, що хоч би не знати що лучило ся, останеш мені вірний!

Коли признавав, що побоювання Ізольди пересаджені, а єї намір вернути до него в виді птиці мало практичний, то любив єї за те ще більше. Отже присяг їй, що буде вірний на віки. Відтак, позаяк не хотіла зійти до каюти, пообкривав єї шалями і коцами на критій лавці на покладі і цілий зболілий вернув до дому. І поклавши ся до ліжка, думав о тім всім, стараючи ся викликувати образ Ізольди разом

мандант буде робити конечні приготовленя в першій стадиї вибуху війни, які по найбільшій части будуть вимагати его побуту в военнім міністерстві, інспектор буде міг тимчасом провадити военну акцию. — Хто обійме се важне становище, на разі ще не звістно, хоч виринають вже кандидатури адмірала Юлія Ріппера і віцеадмірала Антона Гавза.

Новинки.

Львів, 10 липня 1912.

— Іменованя. Президия кравої Дирекциї скарбу іменувала рахункового асистента Винкента Гартмана офіциялом рахунковим, а податкового асистента Ів. Сьокала асистентом вахунковим при гал. властях скарбових.

— Президия міста Львова зложена з президента п. Наймана і віцепрезидентів пп. Рутовского і Сталя була оногди у Є. Е. п. Намістника, аби ему заявити що по мисли §. 112 статута міста Львова обняла урядоване по розвязаню ради міста Львова.

— Вінчане на цісарскім дворі. З Ішлю доносять, що вінчане архікн. Єлисавети Францішки, дочки архікн. Марії Валерії, а внучки Цісаря, з ґр. Вальдбурґом, буде 4 жовтня с. р. в день іменин Цісаря. В весілю возьме участь Цісар.

— Ліцитация. Дня 11 липня 1912 о годині 9 відбуде ся в маґазинах товарових стаций у Львові публична ліцитация невідібраних товарів, як: вина, горівки, коняк, корки, чеколяда, машини рільничі, цукри, сьвічки, прибори до подорожи, жниварка, зелїза, книжки і т. п. о скілько не будуть викуплені.

— Борба з порноґрафією у Львові. Львівска поліция перевела ревізию в трафіках при ул. Жовківскій, Городецкій і Казимирівскій і сконфіскувала понад 500 примірників сензацийно-порноґрафічних брошур. Властителї трафік мають судово-карні доходженя.

— Банкротства в Станиславові. В наслідок тяжких відносин, які є від кількох місяців на грошевім ринку, збанкротувало в Станиславові около 60 купців, межи ними 6 з протоколованими фірмами. Чи справді фінансова кріза була причиною банкротств, чи инші які обставини, викажуть судові розправи.

— Відгоміни замаху в угорскім соймі. В Будапешті переслухано оногди президента сойму ґр. Тиссу, як сьвідка в слідстві против посла Ковача. Тисса описав подрібно перебіг звісного замаху. Вкінци заявив, що не бажає покараня Ковача.

— Літак ґр. Сціпіо в Дрогобичи. Звідтам пишуть до „Руслана“: Дрогобич мав красну нагоду оглядати вистун летуна ґр. Сціпіона. На мурах міста розліплено густо афіши оповіщаючі лет сего сьміьчака. Тисячі народу з самого Дрогобича і околиці — відтак Стрия і Самбора з'їхало са на се видовище. Лет назначено на год. 5—6 вечером. Може 50.000 народу облягли зі всїх сторін площу, де мав взносити ся літак. Вид був величавий, всї подивляли штуку технїки. Літак взніс ся на 200—300 метрів, окруживши два рази місто і легко опустив ся на те саме місце, звідки взніс ся. Летови приглядала ся також молода жінка летуна, яка з непевним серцем супроводжала зором свого молодого мужа по небезпечній дорозї.

— Фалшівники 10-коронівок. З Делятина доносять, що тамошна жандармерия впала на слід фальшівників 10-коронівок. Іменно в склепі годинникаря Ціммера заплатив гуцул Бойчук з Ворохти за годинник 10-коронівкою. Ціммер не приглядаючи ся довго сховав гріш, коли пізнійше однак хотів зміняти в тамошнім податковім уряді, придержано его, бо показало ся, що має фалшиву 10-коронівку. Слідство виказало, що фалшівником є гуцул Рептуль в Яблоновиці. При ревізиї найдено в его домі много фалшивих 10 коронівок. Але в який спосіб він се робить — поки що не знати.

— Щасливий скок з бальона. Одна переїздна акторска дружина уряджує від кількох днів вистави в Ціріху, межи иншими пускає також ґазовий бальон. Недавно пірвав сильний вітер бальон і заніс его над озеро. В коши був директор дружини. В крайнім нещастю скочив він до озера з висоти 50 метрів. На поміч надплили човна і виратували его і бальон.

— Розпоряджене що до участи в Евхаристичній процесиї. В сьвяточній процесиї, що відбуде ся дня 15 вересня, мають товариства і церковні гурти брати участь з прапорами. Несенє статий, образів і символів, виключаючи артистичні архітвори, є заборонене, бо не буде для них, ізза малого простору, місця. В тій справі найкрасше порозуміти ся з центральним комітетом. Від комітету вийдуть ще окремі вказівки, як ступати буде цілий торжественний похід. Вже крайний час зголошувати ся до участи, навіть коли би не можна ще було поподати точно числа участників даного гурту, бо ходить о визначенє місця для поодиноких гуртів в часї процесиї.

Ще раз звертає ся увагу, що участь в конґресї є дозволена лише з відзнакою конґресу; відзнака ся коштує 1 К, а можна еї набути в урядах парохіяльних або прямо з Відня (Wien I., Stefansplatz 5, Zentralkanzlei d. eucharistischen Kongresses).

Властники карт участництва за 10 К або 6 К одержують, очевидно, відзнаку даром.

— Нещаслива проба армати. З Будапешту доносять: На поли вправ в Еркені з причини за скорого вибуху ґранату трісла рура армати, яка мала бути випробована. 4 вояки погибли, 4 небезпечно покалічені. Перебіг катастрофи був такий: Було се о год. 9 перед полуднем. Вправи відбували ся під доглядом поручника артилєриї Бретшнайдра. В вправах брала участь II га віденьска батерия полевих гавбиць в цїли випробованя армати нової конструкциї німецкого типу. Вже при першім стрілї вибух набій, внаслідок чого трісла рура армати. Під ту пору стояло коло армати пятьох вояків; чотири з них погибло, а тих, що стояли одалік, чотири тяжко покалічено, а инші чотири лекше. Поручник Бретшнайдер з 12 п. пол. артилєриї тяжко покалічений. — Всї убиті і покалічені належать до 2 полку гавбиць пол. артилєриї. З ранених вояків, котрих перевезено до шпиталя, оден помер. По полудни відвідав покалічених в шпиталю командант корпуса.

— Щаслива сирота. Недавно зложено в державнім банку в Петербурзї льос 3 шляхотскої позички, який виграв 14 мая с. р. суму 200.000 рублів. Льос був власностию 8 літної дівчинки сироти, вихованої в домі знайдів в Пскові. При відданаю еї до заведня, вручено сей льос адміністрациї, як одинокy власність сироти. На вість про щастє сироти в Пскові.

з пригадкою еї слів і рухів, аж до хвилї, в котрій примкнулись ему очи і він попав в сон.

Скоро обудив ся, сейчас здав собі справу, що в его комнатї є щось незвичайне. Почув шум крил немов під стелею. Підпер ся на лікти, поглянув і остовпів, побачивши велику, сіру птицю, що сидячи на березї его ванни, без ніякого страху вдивила ся в него своїми бурими очима. Був то величавий оказ звичайної меви (Larus canus).

Фільмер спав після звичаю при отвертім вікні і птиця, імовірно заблукавши ся з причини мраки, влетіла до комнати. Підійшов кілька кроків до меви, не порушила ся. Взяв еї в руку, поставив на рамі вікна: не старала ся вилетіти. Одно крило мала легко опущене, немов би ударила ся о щось в пітьмі і скалїчила ся.

Кінчив одягати ся, а она ще не рушила ся з місця. Доброта серця не позволила ему виганяти калїки. Порадив ся своєї господині, котра пішла до сусідки позичити клітки, до котрої мева дала всадити ся без опору. Відтак Фільмер всїв до сніданя і забув о пригодї. Але лиш діткнув страв про око і пішов блукати по еспляналї, де побуджував свою сумовитість видом ошкленого домку, де тілько разів заставав Ізоляду. Послїдного рана бачив еї тут, як читала повість „Ардат“ Мариї Корелллї, котрої була великою любителькою. Нинї на тім самім місци сидїла груба дама, що робила вовняну панчоху.

Між тим в пізнїйшій годині, Фільмер, помимо що все був заглублений в задумі, побачив якесь незвичайне порушене між товпою людий. Розмови, які підхопив, наповнили его якимсь невиразним страхом. Вкінци не міг вже видержати і спитав, чи не лучила ся яка пригода.

І справдї лучила ся: саме тепер одержано вість, що корабель „Шамох“ наткнув ся в часї мраки на скали і мав затопити ся зі всїми подорожними і залогою.

Можна легко догадати ся, як страшним ударом було то для Фільмера. В голові ему мішало ся. Хто знає, чи не утратив би цілковито розуму, колиб не наспіли опісля успокоючі вісти. Подорожні були уратовані, бодай всї човна доплили до порту, з виїмком одного, про яке не було причини боятя ся, бо море було дуже спокідне; імовірно то човно дістало ся до француского берега.

Для Фільмера була се велика полекша, хотяй мимо сего пригадав собі предчутє Ізольди. Але предчутє не все справджує. Найбільше правдоподібним було, що Ізольда дістала ся до одної лодки, котра причалила до берега.

Тимчасом оголошено лїсту назвиск, на-свиска Ізольди не було межи ними; а о неприсутній лодцї все ще не було ніякої звістки.

Фільмер однак не переставав потїшати себе надією, бо загально думано, що лодку мусїв уратувати якийсь чужий корабель, що стрінув еї в дорозї. Але було одно сотворінє, котре в хвили, як дивив ся на него переймало его забобонним дрожанєм тревоги аж до глубини душі: тим сотворінєм була мева в клїтці.

Надармо боронив ся, не міг позбути ся думки, що заходить якась звязь межи сею птицею а судьбою его любої Ізольди. Чи не обіцяла ему, що верне, як тілько се буде можливе в виді птаха? А чи птах не влетів до вікна в тій самій хвили, в котрій певно стрінуло еї нещастє?

Хотяй Ізольда говорила ему о білій голубцї, а се була сіра мева. Щоби там не було, Фільмер боронив ся перед розпукою тим більше, що можна було ще надіяти ся вістки о уратованю лодки.

Надію его потвердили недовго відомости, що надійшли з острова Мальти. Корабель прибув до порту з кількома моряками і двома подорожними, мужчиною і женщиною, що походили з розбитого „Шамоя“. Фільмер відітхнув свобіднїйше; мимо сего, що не обвіщено назвиска, не сумнївав ся ані на хвилю, що сею женщиною була Ізольда.

Певність его скоро розвіяла ся: обоє подорожні була се пара супружеска, котрі хотїли переїхати ся по каналї Ляманш перед поворотом до полудневої Африки.

Як довше сумнївати ся? Ворожба Ізольди траґічно сповнила ся. Згинула, як думав серед замішаня в першій хвили, не могучи видістати ся з критої лавки на котрій умістила ся.

А мева?... Докоряв собі тепер задля браку віри. Щож в тім дивного, що птах не був властиво тим якого Ізольда хотїла вибрати, аби в нїм замешкати духом? Більше є мев на повнім мори, як голубів; хотячи чим скорше вернути до него, Ізольда, зовсім природно, скористала з першої нагоди, яка їй лучила ся.

— Ізольдо! — закликав, кидаючи ся на колїна перед клїткою — чи се справдї ти вернула до мене, так, як обіцяла? Зроби хоч якийсь знак, дай менї зрозуміти, що розумієш мене!

Мева наче рушила раменами, рухом так подібним до руху Ізольди, коли удавала, що не вірить запевнюваню Фільмера, що найбільший скептик дав би ся переконати.

Від тої пори постановив собі любити птицю задля любови для душі, котра укривала ся в нїй, подібно як ґрафиня Кендаль любила, як кажуть, великого крука, котрий влетів до неї до квікетам по смерти Юрия I. Не укривав перед собою трудностий, які представляло положене: найпримітивнїйша второнність вимагала, щоби не виявляв своєї тайни нікому, не

найшло ся зараз много еї свояків, котрі перед тим не хотіли знати бідної сироти.

— **Родинна драма в Берлині.** Страшна родинна драма лучила ся минулого тиждня на передмістю Берлина Штеґліц. Жінка портиєра Мария Фрідріх потопила у ванні своїх пятеро дітий у віці від 5 літ до 1 місяця, почім пробувала собі відобрати житє, та сусіди їй перешкодили. Причиною сего розпучливого кроку було те, що еї чоловік був при трастним пияком і она мусїла не лише робити всю роботу за него в камениці, якої був дверником, але мусїла також старати ся про удержанє цілої родини при житю. Мимо еї великої запопадливости, катував еї чоловік в нелюдский спосіб. В середу вечір вернув знов пяний домів, тому жінка забрала діти та сховала ся на третий поверх до порожної комнати. Тут потопила свої діти у ванні з водою, почінаючи від найстаршої, а відтак поскладала їх після віку під стіною, вкінци сама положила ся у ванні в самовбийчім намірі. Коли сусіди завважили еї неприсутність дома, вислідили еї криївку, а що двері були замкнені, теж виважили їх і тоді представив ся їм страшний вид. Жінку витягнули з ванни, а що она давала ще знаки житя, тож відвезено еї до шпиталю, де она прийшла до себе. Коли повиношено тіла дітий з комнати, з'явив ся їх батько в цілком пянім стані. Довідавшись про родинне нещастє, почав кляти жінку та дітий. Роздвірена товпа хотіла его злінчувати, однак поліция перешкодила сему та арештувала его.

Телеґрами.

Відень 10 липня. Вчера закінчила ся спільна конференция міністерияльна. Буджети: міністерства справ заграничних, спільного міністерства скарбу і війни, як також маринарки і для спільного трибуналу рахункового обговорено і установлено. Буджет міністерства війни і наринарки удержаний в рамах предложеної перед двома літами делеґациям висоти. Обговорювано також справу підофіцирів і виготовлено еї на підставі внесень міністра війни. Подробиці тої справи будуть оброблені в часі літа, так що делегациям будуть предложені вже готові внесеня.

Константинополь 10 липня. Сенат приймив закон, забороняючий офіцирам займати ся політикою.

Рим 10 липня. Аґентия Стефаніого доносить: Ґен. Камерана телеґрафує, що по сьвітній побіді займив Місрату, о год. 3½ по полудни на форті Місрата серед одушевленя войск появила ся італїяньска хоругов. Борба була незвичайно завзята, неприятель ставив сильний опір. Страти неприятеля значні, погибло кількадесяти, число ранених незвістне. По італїяньскій стороні було 9 убитих і 20 ранених.

Цїна збіжа у Львові.

дня 9-го липня:

Ціна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	9 80	до	10 50
Жито	9·—	„	9·60
Овес	9·40	„	9·60
Ячмінь пашний	8·25	„	8·50
Ячмінь броварний	8·50	„	9·—
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	12·—	„	14·—
Вика	10 20	„	10 60
Бобик	8·50	„	9·—
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	70·—	„	80·—
Конюшина біла	106·—	„	130·—
Конюшина шведска	—·—	„	—·—
Тимотка	—·—	„	—·—

Подорож довкола землі.

Весела товариска гра для науки і забави. Накладом Руского Товариства Педаґоґічного. Львів, 1910. — Ціла гра гарно обдумана. Она незвичайно цікава, займаюча, а до того дуже навчаюча. Складає ся з трех частий: 1) землї на якій означені головні місця, до котрих мають загостити подорожні. 2) гранки, призначеної до киданя і 3) чотирох подорожних: піхотинця, наколесника, самоїздника і козака. Подорожні виїздять рівночасно зі Львова, з площі сьв. Юра і по довгих пригодах в подорожи довкола землі, вертають назад до Львова перед Бурсу Р. Т. П. на ул. Потоцкого. Гра незвичайно складна і вправляє знаменито думано і память. Надає ся дуже до забави дітий, а навіть старших. При тім звертає увагу на розбуджене патриотичних чувств грача. Девіза гри така: „Їдьте, любчики в сьвіт, навчайтесь в чужих людий розуму і вертайте чим скорше домів, просьвічати рідну любу Україну.

„Щоб і ми, якдругі в сьвіті,
Засияли у просьвіті,
Шляхом поступу ішли,
А навчившись між чужими,
Працювали над своїми,
Кращу долю віднайшли“.

годило ся також, щоби позволяв собі, навіть супротив людий, на трактованє своєї любої в дивній метаморфозі, як простої меви, якої поставу взяла на себе.

Дятого вертаючи до Льондону, не міг знести, аби віддати еї до поїзду тягарового. А тому що подорожні першої кляси не всі люблять товариство меви, подорож була для него досить прикра. Рівнож не міг не відчувати зовсім природного заклопотаня, показуючи ся здивованим очам своєї господині на Спрінґ Ґарден, з клїткою, в якій сиділа найдорожша Ізольда. І задрожав, почувши, що честна женщина казала єму, щоби не числив на неї що до опіки над тим, що називає з погордою „дробом“.

Тимчасом умістивши вигідно і безпечно Ізольду в своїм мешканю, почав старати ся, аби урядити їй житє як найприємнійше. Купив гарну і велику клітку, в котрій один бік прислонив занавісою, аби мала де хоронити ся в своїй дівочій встидливости. Задоволенє, з яким дзьобала занавісу, дало єму до пізнаня, що була єму вдячною, що відгадав еї волю.

Змінив річи і прибрав комнати свого кавалерского мешканя до сего степеня, щоби подобало ся Ізольді, не бачучи жадного знаку зі сторони меви, що узнає его стараня в цїли при подобаню ся їй, бо навіть сего не замітила. Противно, була дуже задоволена зі своєї тарільки, зі старої порцеляни з кантону, а також зі старовенецкого кубка, який купив одного дня в Веймот в маґазині особливостий на памятку замилуваня еї до дрібничок, з чим єму звірила ся.

(Дальше буде).

Рух поїздів зелізничих

обовязуючий з днем 1 мая 1912 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні означені **грубим друком**. Години нічні від 6·00 вечером до 5·59 рано означені підчеркненем чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12**·35, 3·40, **8**·22, 8·35, **2**·05 §), **2**·45 3·45 *) 5·46 †), 6·05, **7**·00, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня. †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·10, 10·35, §**2**·16, **2**·27, 2·50†), 8·40, 11·13.
†) до Красного. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня.

До Черновець: **2**·50, 6·10, **9**·15, 9·37, **2**·25, 3·05*), 6·28 †), 7·58▪), 11·00.
*) до Станиславова. †) до Коломиї. ▪) до Ходорова кождого попередного дня перед неділею і сьвятом.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02 §), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 16/6 до 8/9 включно лише в неділю і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·58, 9·05, 3·50, 10·56.

До Сокаля: 7·35, 2·21, 8·00, 11·35 *)
*) до Рави руської (лише в неділї).

До Яворова: 8·40, 5·45.

До Підгаєць: 5·55, 4·53.

До Стоянова: 7·55, 5·20.

з двірця „Львів-Підзамче“:

До Підволочиск: 6·25, 10·55, **2**·29 *), **2**·42, 3·07 †), 9·01, 11·30.
†) до Красного. *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

До Підгаєць: 6·09, 1·21 *), 5·15, 10·40 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

з двірця „Львів-Личаків“:

До Підгаєць: 6·28, 1·40 *), 5·36, 10·59 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова **2**·22, 5·45, 7·25, **8**·50, 10·05, 1·10*), **1**·30, **2**·00§), 5·40, 7·25†), **8**·25, 9·50
*) з Тарнова, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня, †) з Мшани 15/6 до 30/9 включно щодня.

З Підволочиск: 7·20, 11·30, **1**·50§), **2**·15, 5·30, 10·30, 10·48†)
†) з Красного, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Черновець: **12**·05, 5·15§), 5·45†), 7·40, 10·25*), 1·55, 5·52, **6**·26, 9·34
*) зі Станиславова, †) з Коломиї, §) з Ходорова кождого слїдуючого дня по неділи і сьвяті.

Зі Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§, 11·00
§) від 16/6 до 8/9 включно лише в неділї і рим.-кат. сьвята.

З Самбора: 7·50, 9·55, 2·10, 8·30

Зі Сокаля: 7·10, 1·25, 7·57

З Яворова: 8·12, 4·20

З Підгаєць: 11·10, 10·20

Зі Стоянова: 10·01, 6·30

на дворець „Львів-Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·11, **1**·36*), **2**·00, 5·10, 10·12, 10·31†)
†) з Красного, *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підгаєць: 7·26*), 10·49, 6·29*), 10·01, 12·00§)
*) з Винник, §) з Винник лише в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11

на дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 7·08*), 10·31, 6·11*), 9·41, 11·43§)
*) з Винник, §) з Винник в суботу і нед.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарні В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).